

Gang set, hvorledes det er erkendt, at den Kritik, der blev øvet i mange Tilfælde, var berettiget. Vi levede den Gang i Nepotismens Guldalder, og der er Grund for mig til netop i disse Dage at mindes en lille Begivenhed fra den Tid. For 5 Aar siden rettede jeg et Angreb — og Ministeren ved godt fra tidligere Lejligheder, at naar jeg retter Angreb, saa har jeg mine Papirer i Orden — i Anledning af en Embedsbesættelse, som jeg fandt var Udslag af en utrolig Nepotisme, nemlig Besættelsen af et Overlærerembede i Aalborg, en Embedsbesættelse, som kun var sket i Kraft af, hvad der kan naas ad politiske Bagtrapper og Slægtskab, men hvorved Retfærdigheden er sat til Side. Jeg drog stærkt og kraftigt til Felts overfor dette. Man forsvarede selvfølgelig Sagen fra Ministerbordet, men med hvilke Midler forsvarede man det? Man forsvarede det blandt andet med, at man stod med de officielle Aktstykker i Haanden, men for at kaste et falsk, et urigtigt Skær over, hvad der var foregaaet, gengav man Indholdet af disse Aktstykker paa en Maade, som stred mod disse Aktstykkers virkelige Indhold. Det er ikke noget nyt, jeg sagde det den Gang, men den Gang var der ingen, der vilde høre det, og den Gang var det gamle Reformparti ikke saaledes udviklet til Kritik, som det heldigvis senere i Tidens Løb er blevet. Nu i disse Dage viser det sig, at det er gaaet, saaledes som jeg den Gang sagde, det vilde gaa, at den paagældende Mand, der blev ansat, var ganske uskikket til dette Embede. Han fik Embedet, efter at andre og dygtigere og mere kvalificerede Folk vare blevne satte til Side, skønt selv ganske uskikket dertil. Jeg har af Byraadsforhandlingerne, der ere refererede i alle Aalborgs Blade, set, hvorledes det er gaaet, at man først har henstillet til Manden at søge sin Afsked, det har han ikke villet gøre. Han har dernæst ifølge Referatet af Byraadsforhandlingerne søgt at faa en Hæderlighedsattest fra Lærerne ved Skolen. Det er heller ikke lykkedes, og nu er det, i alt Fald saa vidt man kan faa Indtryk af Byraadsforhandlingerne, gaaet saa vidt, at Byraadet har indstillet den paagældende til Afsked. Det er ikke med nogen særlig Tilfredsstillelse, at jeg nævner dette, men naar man nu atter begynder med den samme Optræden fra Ministres Side overfor Medlemmer, der ikke en Gang kritisere, thi der var ingen Kritik overfor den paagældende Institution, saa vil jeg gøre opmærksom paa, at Ti-

derne have forandret sig fra, hvad de vare for en 4—5 Aar siden, og at man kan vente fra Ministerbænken, ogsaa fra den Ministerplads, hvorpaa den højtærede Landbrugsminister sidder, en lignende Polemik som den, der føres af hans højtærede Kolleger og andre ærede Medlemmer af Tinget.

Landbrugsministeren (*Anders Nielsen*): Jeg skal sige til det ærede Medlem (Ellinger), at han skal ikke paa nogen Maade faa Lejlighed til at gotte sig, som han udtalte Forventningen om. Jeg vil blot sige, at de, der hørte det ærede Medlem forrige Gang, han havde Ordet, og de, der have hørt ham i Aften, ville erkende, at det er naturligt for mig ikke at føle Trang til at konkurrere med det ærede Medlem i Henseende til Finhed og Elegance.

Formanden: Folketingsmanden for Svendborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Birch: Jeg beklager, at jeg for sent er bleven opmærksom paa, at det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) henvendte nogle Ord til mig. Jeg forstod, at han kritiserede for det første, at jeg her i Tinget havde rejst Kulsagen, og for det andet, at jeg ikke havde haft mine Beviser tilstrækkeligt godt i Orden. Maa jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Kulsagen har været trukken frem Gang paa Gang baade overfor Statsbanernes Generaldirektion og overfor Trafikministeriet, saa at det vist ingeniunde er ubetimeligt eller Trafikministeren ubelejligt, at Sagen nu er rejst. Maa jeg med Hensyn til Beviserne sige, at jeg har nævnt en Række Punkter, der vise, at man med Villie eller uden Villie protegerer Tyskland paa Englands Bekostning, og maa jeg navnlig henvise til de Resultater, af hvilke jeg har peget paa en Del allerede i mit første Foredrag, f. Eks. at Forholdet er dette, at vi bruge ca. 300,000 Tons Kul, og vi have fundet Anledning til at købe ca. Halvdelen deraf i Tyskland, medens, saa vidt jeg ved, hverken de svenske eller norske Statsbaner bruge tyske Kul, ligesom de private Virksomheder i Danmark saa at sige heller ikke bruge tyske Kul. Men navnlig skal jeg fremhæve en Oplysning, jeg har faaet siden mit første Foredrag, nemlig den, at Hamborg aarlig i 1907, 1908 og 1909 har brugt ca. 5 Mill. Tons britiske Kul, medens vi herhjemme